Це романтичне свято, що поєднує люблячі серця, давно вже стало популярним і в нашому місті завдяки шоу-програмі «Кохання з першого погляду».

Тож незважаючи на холодний вечір, 14 лютого молодь поспішала до МКЦ «Прометей», де за сприяння міського голови Ігоря Сапожка відбувалося цікаве сама атмосфера — щира підтримка друзів у залі, святково прикрашена сцена, гарно підібраний репертуар невеличкого концерту та невимушеність і кмітливість ведучих Марії Петрик та Олега Здоровця зробили свою справу.

Отже, три конкурси, в яких учасники розповідали про себе, ставили запитання протилежній статі чи «приміряли» на себе ситуативні моменти, були щедро розбавлені піснями у виконанні Маргарити Коваль, Владислава Високого, дуету гітаристів у складі Назара Хованського та Дмитра Приходька і танцем за участі Ольги Левчук і Тетяни Кулінич.

У результаті, співпали пари Даша і Максим ***(на знімку)*** та Кіяшко.

Активну участь в організації заходу взяли відділ у справах сім'ї та молоді, відділ культури, які дуже вдячні за підтримку у проведенні свята раднику Прем'єр-міністра України, голові міської організації Партії регіонів Сергію Федоренку. А спеціалісти міськрайонної організації Товариства Червоного Хреста у фойє «Прометея» провели інформаційно-просвітницьку акцію «Не помри від недосвідченості», роздаючи хлопцям і дівчатам буклети та листівки з профілактики ВІЛ/СНІДу.

Наталія ГОМЕНЮК
Фото автора

Життя починається з кохання

Безперечно, поетами народжуються. Тільки поети, як і квіти: одні «розквітають» раніше, інші — пізніше, та від цього вони не стають менш прекрасними. У справедливості цієї істини щораз переконуєшся, читаючи книги броварського поета Олександра Високого, яких за останні п'ять років видано вісім, у тому числі: «Откровенный разговор», «Квіти нашого кохання», «Кохання світ безмежний», «З кохання починається життя»... Кожна з них засвідчила певний етап у його творчому розвитку, а загалом вони стали своєрідною художньою енциклопедією сучасної української дійсності, висвітленою небайдужою людиною, поетом-громадянином і, разом з тим, ніжним, проникливим ліриком.

Народився Олександр Високий 1958 року на Луганщині у робітничій родині. Дитинство і юність майбутнього поета минули на тлі своєрідної донецької природи: неподалік селища, у балках, порослих густим лісом, із холодних джерел бере початок ріка Міус, а довкола — пропахлі чебрецем і полином, буяють безмежні ковилові степи. Ця первісна краса колись Дикого поля і стала поетові джерелом наснаги на все життя. Вірші почав писати рано, та вперше він надрукувався уже зрілою людиною — після закінчення Донецького університету. Потім була праця викладача, аспірантура на філософському факультеті КНУ ім Т.Г. Шевченка.

У Бровари Олександр Високий потрапив волею долі. Та саме тут, у пристоличному краї, переборюючи усі негаразди життя, ностальгуючи за своїм милим Донбасом, він відчув себе справжнім поетом. Прагнучи об'єднати однодумців, створив літературно-мистецьку асоціацію «Пролісок». Чи не єдиний у Київській області почав видавати приватну літературну газету.

Високий — щаслива людина, адже він — батько п'яти дітей. А ще йому дуже поталанило з дружиною Таєю. Вона і Муза поета, і перший слухач, і вдумливий критик, і велике — на все життя! — його кохання.

Творчість Олександра Високого, як і будь-якого талановитого поета, — наче єдиний монолог, один великий твір про життя. Вражає широта його світогляду, розмаїття порушуваних проблем, філософічність світосприйняття. Вдумливий читач, безперечно, зауважить, як непросто інколи вдається поетові розібратися в наших реаліях — як минулого, так і сьогодення. Та з цих протиріч якраз і народжуються самобутні, цілісні, мудрі твори, в яких поет прагне осмислити усю палітру життя рідної країни. Його душа наче перебуває в постійному горінні, у постійному прагненні — хоча б на йоту покращити цей світ.

Особливою ніжністю і чуттєвістю вирізняються його поезії про кохання, про свою любу дружину. Тоді його ліричний голос якось особливо вібрує, радісно і щасливо дзвенить... Поезія Олександра Високого на диво енергетична, змістовна, часто дуже образна. Виразності і своєрідності звучання він досягає чіткістю поетичного складу, влучними порівняннями, оригінальними метафорами. Саме ці риси його самобутньої творчості помітили композитори, тож багато його поезій стали піснями. Кілька з них, скажімо, виконує відомий співак і композитор Іво Бобул.

У творчості Олександра Високого хочеться підкреслити найголовніше, що є у цього чудового поета і людини — КОХАННЯ. Любов — ось що рухає ним у житті. Любов до всього, чого торкається його гаряче серце. Його твори випромінюють доброту, ніжність, пристрасть, є взірцем справжнього чоловічого кохання. Поет натхненний коханням і його світлом обдаровує всіх нас.

Михайло ГОРАЙ

Олександр ВИСОКИЙ

Образ твій
вигадувать не стану,
Ти мені потрібна без прикрас.
Я тебе, чарівну і жадану,
Так кохаю, наче в перший раз.
Ти прийшла, здається,
просто з Неба,
Водночас на щастя й...
на біду,
Бо з моменту зустрічі —
від тебе
Я очей своїх не відведу.
Ти мене привабила й згубила,
Наче сонця променем здаля...
Падаю, мов яблуко дозріле,
На твоє смарагдове гілля.

***

Ти прийшла —
І все навкруг змінилось.
Навіть змоклий
після зливи сад
Засіяв на сонці так красиво,
Мов гірлянди
на гілках мигтять.
Ти ступила на поріг —
І знову
В домі нашім додалось тепла.
«Ось вечеря,
сонечко. Смачного...»
Ти у відповідь
цілунком обпекла.
Ні, нічого в світі нам не треба.
Лише погляд і торкання рук.
Ще і ще схиляюсь я до тебе
Під сердець,
Що знову разом,
Стук.

***

Тільки ти в моїм серці, в душі,
Ніжний промінь моєї любові.
Я стрічаю світанки з тобою,
Де буває то сніг, то дощі.
А коли над землею встає
Сонця диск і яскраво палає,
Ти в подушку
вуста не ховаєш,
Віддаєш найдорожче своє.
Щиро вдячний я
Небу й рокам,
Що з тобою мене поєднали,
Що єдиною долею стали.
І вовіки не каятись нам.